

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1333

гр. Пловдив, 19.12.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър В. Кацарев

като разгледа докладваното от Димитър В. Кацарев Частно наказателно дело № 20225330207219 по описа за 2022 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.243, ал.5 и следващите от НПК

Настоящото съдебно производство е образувано по жалба на М. Т. И. от с.Ч., обл.П., ЕГН ***** против Постановление от 30.11.2022г. на Районна прокуратура гр.Пловдив за прекратяване наказателното производство по Досъдебно производство № 106/2021г. по описа на ОСлО при ОП - Пловдив, прокурорска преписка № 1050/2020г. по описа на Районна прокуратура гр.Пловдив.

Съдът, като се запозна с постановлението на прокурора, направените в жалбата оплаквания и материалите, приложени към ДП (досъдебното производство), намери за установено следното:

Постановлението е внесено ведно с материалите по досъдебно производство № 106/2021г. по описа на ОСлО при ОП-Пловдив и в неговата обстоятелствена част са посочени мотиви, с които се приема, че не се доказва от събраните по делото доказателства изпълнителното деяние на престъпление по чл.319 от НК от неговата субективна и обективна страна и от друга, че не са събрани доказателства, установяващи съставянето на неистински документ, който на по-късен етап да е използван.

Жалбата е процесуално недопустима.

По силата на чл.243, ал.4 НПК право на жалба срещу постановлението на Районна прокуратура град Пловдив с което се прекратява наказателното производство имат субектите изрично посочени в цитираната законова

разпоредба – обвиняемият и пострадалият. Никой друг субект освен посочените няма процесуално право да подава жалба срещу постановление на районна прокуратура за прекратяване на наказателното производство.

Жалбоподателят в настоящият процес няма нито едно от тези две качества – не е обвиняем и не е пострадал от престъплението предмет на делото /престъпление по чл.319 от НК/, по което представителят на Районна прокуратура се е произнесъл с постановление за прекратяване на наказателното производство.

Изложеното до тук дава основание на съда да потърси отговор на въпроса кое лице има качеството “пострадал” от престъплението.

Легално определение /дефиниция/ на понятието “пострадал от престъплението” в действащите нормативни актове има в разпоредбата на чл.74 от НПК и константната практика на ВКС.

Пострадал от престъплението е всяко лице, което е претърпяло пряко и непосредствено имуществени или неимуществени вреди от престъплението, това лице на което са накърнени законни права и интереси.

Жалбоподателката в настоящият процес не е такова лице.

В действащият Наказателен Кодекс на Република България различните престъпления според наказателно-правния си характер защитават определени обществени отношения т.е. имат различен обект на престъплението /обществените отношения охранявани от наказателното право и в частност от НК – чл.1, чл.10 от НК/. В зависимост от това кои обществени отношения се засягат се осъществява и съответния състав на престъплението/ в случай че са налице всички обективни и субективни признаци от състава на престъплението/. Според вида на обществените отношения, които защитава престъплението се обуславят и деяния, чрез осъществяването на които могат да се накърнят определени обществени отношения. Следователно в зависимост от характера и естеството на деянието се засягат точно определени обществени отношения, т.е. обект на конкретното престъпление, от което деяние настъпват или не настъпват определени имуществени или неимуществени вреди за гражданите и юридическите лица.

От изложеното до тук се налага извода, че според своята конструкция различните видове престъпления защитават различни обществени отношения и при осъществяването на някои състави от престъплението съществува фигурата на пострадалия, а при осъществяването на други не съществува фигурата на пострадалия. Така например престъпленията по чл.290, 291, 311, 294, 301, 302, 308, 309, 319, 325 от НК и т.н. защитават обществени отношения свързани с правораздаването, с дейността на държавните органи, обществени организации. При осъществяването на състава на тези престъпления не съществува фигурата на пострадалия, тъй като от тях не настъпват имуществени или неимуществени вреди за лицата причинени пряко и непосредствено от осъществяването на състава на цитираните престъпления. При друга част от престъпленията – по Глава втора, трета,

четвърта от НК и т. н., при осъществяването на тези престъпления настъпват вреди причинени пряко и непосредствено от осъществяването състава на престъплението и тук съществува фигурата на пострадал от престъплението. С атакуваното постановление Районна прокуратура град Пловдив е прекратила наказателното производство за извършено престъпление по чл.319 от НК. В постановлението са представени доводи за неустановеност извършването и на други престъпления по смисъла на НК. Имайки предвид обекта на цитираното престъпление както и конструкцията на състава на чл.319 от НК настоящият съдебен състав на Районен съд гр.Пловдив прави извода, че това престъпление принадлежи към престъпления, от които е невъзможно да настъпят имуществени или неимуществени вреди, претърпени пряко и непосредствено от извършването на това престъпление. Изложените до тук мотиви налагат извода, че при престъплението за което е образувано досъдебното производство не съществува фигурата на пострадалия, а от тук и липсва процесуална правоспособност за подаване на жалба срещу постановлението на Районна прокуратура град Пловдив за прекратяване на наказателното производство и подадената жалба се явява процесуално недопустима, поради което и производството по настоящото дело следва да се прекрати. В тази насока е и практиката на ВКС – Решение № 301/20.05.2003 година на 1-во н.о., Бюлетин на ВКС брой 3 от 2003 година.

Обстоятелството, че по жалба или сигнал на жалбоподателя е образувано наказателното производство само по себе си не обосновава фигурата на пострадал от престъплението по смисъла на чл.74 от НПК и не дерогира конституционното правомощие на прокурора в чл.127 от Конституцията на Република България да реши по-нататъшния ход на наказателното производство - да изготви или не обвинителен акт, да прекрати или не наказателното производство. От друга страна, при събраните по досъдебното производство доказателства, обосноваващи реализирането спрямо определено лице на наказателна отговорност, намиращи се във връзка с извършеното престъпление и авторството на деянието, са довели до единствения възможен извод, мотивирал Районна прокуратура гр.Пловдив да приеме, че липсва извършеното деяние по чл.319 от НК, поради което правилно и законосъобразно е прекратено наказателното производство.

Водим от изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ЧНД № 7219/2022 година по описа на Районен съд град Пловдив.

ВРЪЩА жалбата на подателя М. Т. И. от с.Ч., обл.П., ЕГН ***** против Постановление от 30.11.2022г. на Районна прокуратура гр.Пловдив за прекратяване наказателното производство по Досъдебно производство № 106/2021г. по описа на ОСлО при ОП - Пловдив, прокурорска преписка №

1050/2020г. по описа на Районна прокуратура гр.Пловдив.

Определението подлежи на обжалване в 15 дневен срок от съобщението на страните за неговото изготвяне пред Окръжен съд град Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____